

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 NOVEMBRE 1953.

26 NOVEMBER 1953.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 25 avril 1896
sur la réhabilitation en matière pénale.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 25 April 1896
op het eerherstel in strafzaken.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)

PAR M. OBLIN.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1). UITGEBRACHT

DOOR DE HEER OBLIN.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

L'article premier du projet tend à réaliser trois réformes, assouplissant la technique de la loi sur la réhabilitation en matière pénale.

La première de celles-ci met fin à l'anomalie qui, sous l'empire de la loi du 25 avril 1896, place le condamné qui a bénéficié d'une libération conditionnelle dans une situation moins favorable que celle du condamné qui, par son inconduite, se la voit refuser.

La deuxième réforme rend applicable aux délinquants mis à la disposition du Gouvernement, en application de la loi de défense sociale, le délai de 10 ans prévu pour les récidivistes.

La troisième réforme écarte l'exception d'irrecevabilité basée sur l'existence d'une ou plusieurs condamnations « légères » encourues par le demandeur durant le temps d'épreuve.

Ces trois réformes ont été maintenues dans le projet adopté par le Sénat qui a cependant apporté certains amendements au projet primitif.

Het eerste artikel van het ontwerp strekt er toe drie hervormingen in te voeren, ten einde de techniek van de wet op het eerherstel in strafzaken soepeler te maken.

De eerste van die hervormingen maakt een einde aan de onregelmatigheid volgens welke de veroordeelde, die krachtens de wet van 25 April 1896 het voordeel van een voorwaardelijke invrijheidstelling heeft genoten, in een minder gunstige toestand wordt geplaatst dan de veroordeelde aan wie deze invrijheidstelling, wegens zijn wangedrag, wordt geweigerd.

Door de tweede hervorming wordt de voor de recidivisten bepaalde termijn van 10 jaar toepasselijk gemaakt op de misdadigers die, bij toepassing van de wet tot bescherming der maatschappij, ter beschikking van de Regering werden gesteld.

Door de derde hervorming wordt de exceptie van niet-ontvankelijkheid geweerd, die gegrond is op het bestaan van een of meer « lichte » veroordelingen welke tijdens de proeftijd door de eiser werden opgelopen.

Deze drie hervormingen werden in het door de Senaat aangenomen ontwerp gehandhaafd. Deze heeft echter zekere wijzigingen in het oorspronkelijk ontwerp aangebracht.

(1) Composition de la Commission : MM. Joris, président; Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Fimmers, Gendebien, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Voir :

689 (1952-1953) : Projet amendé par le Sénat.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Joris, voorzitter; Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Fimmers, Gendebien, Hermans (Ferand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hossey, Housiaux, Pierson, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Zie :

689 (1952-1953) : Ontwerp overgemaakt door de Senaat.

Un amendement de forme : le Sénat a estimé que le dernier alinéa de l'article premier du projet adopté par la Chambre devait figurer, non sous le 3° de l'article premier de la loi du 25 avril 1896, mais sous le 4°.

Mais le Sénat a écarté le critère admis par la Chambre pour définir la peine « légère ».

La Chambre s'était basée en ce qui concerne les peines de prison sur sa durée : peines ne dépassant pas un mois d'emprisonnement.

Le Sénat a préféré adopter un critère basé sur la nature des infractions.

De plus, ces infractions sont énumérées. Ce sont les infractions qui ne requièrent pas un dol spécial.

Enfin, le Sénat a recherché une solution aux difficultés qui se présentent lorsqu'il s'agit d'un demandeur étranger.

La loi de 1896 précise que le condamné adresse sa demande au Procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel il réside.

L'étranger, n'ayant pas de résidence en Belgique, se trouve dans l'impossibilité matérielle de se conformer à cette disposition.

Dorénavant, il pourra s'adresser au Procureur du Roi de l'arrondissement de Bruxelles.

En ce qui concerne les pièces à produire, le Procureur du Roi déterminera les attestations à produire par le condamné qui réside ou a résidé à l'étranger.

Votre Commission a estimé devoir se rallier au projet amendé par le Sénat qui a été adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

J. OBLIN.

Le Président,

L. JORIS.

Een wijziging van de vorm : de Senaat was van mening dat het laatste lid van het eerste artikel van het door de Kamer aangenomen ontwerp niet moet voorkomen onder het 3° van het eerste artikel der wet van April 1896, maar onder het 4°.

De Senaat wees echter het criterium van de hand dat door de Kamer werd aangenomen tot bepaling van de « lichte » straf.

De Kamer was, wat de gevangenisstraffen betreft, uitgegaan van de duur er van : straffen die één maand gevangenis niet te boven gaan.

De Senaat gaf de voorkeur aan een criterium, dat berust op de aard van de misdrijven.

Bovendien worden die misdrijven opgenoemd. Het zijn misdrijven waarvoor geen bijzonder opzet is vereist.

Ten slotte, heeft de Senaat gezocht naar een oplossing voor de moeilijkheden die oprijzen wanneer het een buitenlandse eiser geldt.

In de wet van 1896 wordt bepaald dat de veroordeelde zijn aanvraag richt tot de Procureur des Konings van het arrondissement waar hij zijn verblijfplaats heeft.

De vreemdeling die geen verblijfplaats in België heeft, verkeert in de stoffelijke onmogelijkheid om zich naar die bepaling te schikken.

Voortaan zal hij zijn aanvraag mogen richten tot de Procureur des Konings van het arrondissement Brussel.

Wat de over te leggen stukken betreft, bepaalt de Procureur des Konings welke attesten moeten overgelegd worden door de veroordeelde die in het buitenland verblijft of verbleven heeft.

Uw Commissie heeft gemeend haar instemming te moeten betuigen met het door de Senaat gewijzigde ontwerp, dat eenparig werd aangenomen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

J. OBLIN.

De Voorzitter,

L. JORIS.